11 Gezang 48 vers 2.

Gij Koningstaf werd ons mens te zijn

12. GEBED! ONZE VADER , DIE IN DE HEMEL ZIT;
UW NAAM WORDE GEHEILIGD. UW KONINKRIJK KOME . UW WIL
GESCHIEDE, GELIJK IN DE HEMEL, ALZO OOK OP DE AARDE.
GEEF ONS HEDEN ONS DAGELIJKS BROOD. EN VERGEEF ONS ONZE
SCHULDEN, GELIJK OOK WIJ VERGEVEN ONZE SCHULDENAREN. EN
LEID ONS NIET IN VERZOEKING, MAAR VERLOS ONS VAN DEN BOZE.
WANT UW IS HET KONINKRIJK, EN DE KRACHT, EN DE HEERLIJKHEID
IN DER EEUWIGHEID. AMEN.

13. De slotzang is : gezang ~~34~~ 37 vers ~~4~~ 4. Denk O Hiland voor hun ~~Troostar, zalver~~
~~Gij zult komen, op het gebed door U verwekt. Gez. 22. 5.~~
lijden. Gezang 37 vers 4

14. LATEN wij bidden om de zegen :
DE GENADE VAN DEN HERE JEZUS CHRISTUS EN DE LIEFDE GODS
EN DE GEMEENSCHAP VAN DEN HEILIGEN GEEST ZIJ MET ONS ALLEN.
AMEN!

Schermerhorn : middag 24 Mei
Schiermonnikoog : — 31 Mei
Harssum : — 28 Juni

~~Schermerhorn 24 Mei 1959~~

Schermerhorn 24 Mei 1959
s'middags

Schermerhorn 31 Mei 1959
s'middags.

~~Haarlem~~ ~~14 Juni 1959~~
~~s'middags~~.

Wijsum 28 Juni s'middags.

Giessenburg 2, Juni s'middags

Wij danken U dat U ons opnieuw stille Zondag middag bijeenroept om ons geloof te belijden, om onze lofzang te zingen, om ons laten verdiepen door Uw woord door de prediking. Wij komen U ook onze schuld belijden dat we vaak verfoeiende kinderen zijn geweest dat we het niet gewaagd hebben met U deze dagen dat we hel voor levensweg wilden kiezen

Wij willen U bidden voor Uw wereld, voor onze wereld. Wij bidden U geef dat zoals in Genève door het lassen de bezoeking voorgeleefd wordt. Wij bidden U voor onze vervolgde broeders achter het ijzeren gordijn, wegens het dragen van Uw naam. Wij zijn beschaamd dat we het zelf zo goed hebben. Maak ons daarom elke dag getrouwer gebogen zijn, om in de wereld de getuige van Uw Goedheid Uw Trouw Uw Vergeving

Verzoek ons onze Geest vanmiddag. Bewaar ons rust nach die voor ons ligt Geef ons alles wat we nodig hebben tot eer of het verdriet van ons

Wij bidden het in de Naam van Uw Zoon

Amen

1. ONZE HULP IS IN DE NAAM DES HEREN DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT! AMEN
"2. GENADE EN VREDE ZIJ ONS VAN GOD ONZE VADER EN DEN HERE JEZUS CHRISTUS .AMEN .
3. Ons aanvangslied is Psalm 45 vers 1 :: u alleen u loven wij
~~Kimt laat ons samen Israels Heer~~ Ps 75 :1
4. Onze geloofs belijdenis besluiten wij met gezang 46 vers 1 : ~~ere zij aan God de vader~~, ~~gezang 43 vers 2~~ LOF, eer en prijs zij God Gen. 46:1
5. Wij belijden ons geloof met de woorden van het Apostolicum.
6. laten wij danken en bidden:
O EEUWIGE EN ALLERGENADIGSTE VADER, WIJ VEROOTMOEDIGEN ONS ZELF UIT DE GROND VAN ONS HART, DAT WIJ TEGEN U ZO, ~~ze~~ ZWAAR, ~~ZO EENIGMAAL~~ GEZONDIGD HEBBEN, DAT WIJ ALLEN ALS SCHAPEN, GEDWAALD HEBBEN. WIJ BIDDEN U ;ONTFERM ,ONTFERM U ONZER, WILT U ONZE ZONDEN NIET MEER GEDENKEN. WIJ DANKEN U VOOR HET WERK DER VERZOENING. WIJ BIDDEN U OM DE KOMST VAN UW ~~G~~ GEEST OOK vanmiddag ~~AVOND~~. WIL ZELF IN ONS MIDDEN ZIJN. SCHENK ONS DOOR DE VERKONDIGING VAN UW WOORD ; VREUGDE , GROTE BLIJDSCHAP , TROOST ♀ , MAAK ONS GETROUWE GETUIGEN, WIJ BIDDEN VOOR ONZE BROEDERS DIE VERVOLGD WORDEN WEGENS HET DRAGEN VAN UW NAAM WIJ ZIJN BESCHAAMD HEER DAT WE HET ZELF ZO GOED HEBBEN, LAAT ONS DAAROM ELKE DAG UITKOPEN! VERHOOR ONS GEBED OM CHRISTUS WIL .AMEN !
7. NA DE INZAMELING DER GAVEN ZINGEN WIJ : PSALM ~~1)7~~= 105 vers 1 ,4 ,6 en 24
8. de schriftlezing is uit de brief aan de Hebreeen , hoofdstuk 10 vanaf vers 35 tot 39 en hoofdstuk 12 vers 1 tot 17 , dus 10 vanaf 35 tot 39 en 12 vers 1 tot 17
9. onze tekst is hofdstuk 12 vers 1 en2 tot de schande niet achtend.
DIRECT IN AAN SLUITING AAN DE PREEK♀ , ZINGEN WIJ, PSALM 27 vers 7, ZO IK NIET HAD GELOOFD PSALM 27 vers 7

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Onze tekst is U allen bekend, misschien
zelfs U allen hebt ergens in Uw
~~[illegible]~~ hoofd zoal een voorstelling van die
Wolk der getuigen. Aan Abel Henoch
Noach. Abraham. Izaak. Mozes. U
allen hebt zoal eens horen praten over
die een baan, die loopbaan.
En U allen zoude toch ook met kunnen
dat onze tekst niet alleen maar een
mooie patriotische tekst is, maar
dat ~~[illegible]~~ in deze verzen een meer dringende
~~en zelfs zeer dringende~~ aansporing ligt.
Want ~~[illegible]~~ ~~is~~ de aanspraak is even hard.
Daarbij zelfs als het U bekend Gij die slaapt
en staat op, staat op uit de doden

Deze aanspraak aan de gemeente der Hebreeën
is dringend, dringend nodig, we mullen het
straks zien. Dat is het eerste.
En U ook die aanspraak dan precies in houdt
is het tweede.
Hoe kunnen we dat? Hoe kunnen wij het
beantwoorden? Want die aanspraak aan ons
vraagt is het derde.
We moeten eerst proeven de condoleren,
Ik kan voor ogen krijgen waarin
deze tekst staat. Die verzen kunnen
niet zomaar uit de lucht vallen. Dat is
niet geen schone gedachte die de schrijver
te binnen schiet en nu haastig neer schrijft
Ik meet vrijwelzeker, dat de gemeente der
Hebreen, een gemeente van de 2e generatie is
de generatie na de apostelen weggevallen zijn

Het is maar de Hebreen, we leden van deze gemeente hebben dingen mee gemaakt waar wij geen kiet van hebben, onze broeders, enkele honderden kilometers oost waarts vielen het Heer heel.

Maar De Hebreen hadden in verband met hun Christen zijn, hadden in verband met de navolging van hun Meester en Heer Heel geleden.
Christus had het hun voorspeld: ze zullen mij hebben, ze zullen het ook U.

En het voorspelde was, was hij gekomen. Lasten, Hunt, achtervolgingen, Vreesdaden gevangenschap zonder reden, bruto verloren met veel slaan en martelingen, verlies van huizen, landerijen, ~~[illegible]~~ eigendommen

ja verlies van het kostbaarste en hoogste: het leven.
Maar de gemeente was vereenigd geblieven had het gedragen, verdragen. De gemeente vivt van het woord van Petrus: Vorsten motief, vorsten daden verleiding, reden ~~[illegible]~~ is ~~[illegible]~~ geslagen verdrapt worden, dat is genade bij God. De Gemeente vivt van het woord van de Meester: Zegent, die U vloekt. U hadden gezegend, maar er gevloekt werd!
U zult reggen het is groot, dat is schoon, waarlijk gehoord worden, achter de Meester het kruis te mogen dragen
Een heerlijkheid!? Ja maar voor de Hebreeuw waren geheel lasten ~~[illegible]~~ tijden aangebroken, tijden van vervolging, tijden van ontbering tijden van een dood en gemist leven.
Heerlijk, verwachten maar zijn niet geen, ~~[illegible]~~

~~opnieuw~~ men hoef niet de hoop elk ogenblik opgegeven te worden, uitgejoegd, uitgeschreeuwd te worden. Daar geen meer van Christen stondt Hem tegen. Het is een Christen Christen! Een Ere naam, ja maar moeilijk, zeker moeilijk deze naam te dragen. Do bad niet ongelofelijk zwaar Alles Apostrophel te zijn? ~~Ja~~ ~~dat is zegt de Apostel Paulus: Alles Apostrophel zijn~~

Het volk jaagde plotseling koude stroom achter die ene Christen aan, het volk fluchte. Ja weten wat dat is, hoeveel de Blanke zich op maakt tegen die anders kleurende mens met die anders gelaatskleur en in de negro's horen nu de grote diepe omarm, ~~uit~~ een omarm

uitgeijpend uitgeronken

Het volk uitgeijpt zich van lotbiehaam uit van de lichaam uit Hebreeuw.

In de hogere klasse, de opperste kenge de Hebreeuw voor hun Rechtbank!

Wied onze keizer, onze Caesar is Heer? meer die onzichtbare Meester van ~~alle~~ U?

Be bijbehoud den Christenen Bewijs het den!

Maar dat alles is voorbij, geschiedenis voorbij; niet meer terug denken aan die mere swere tijden, we maken verder, we maken fuur aan het werk, op hoop weer. Ondan komt een andere geest over de Heb een; zware zichtig maar bij dmijpend. Een Geest in de harten der Hebreeuw, die zegt:

~~[illegible]~~ WAS ons handelen met zo verstandig?

zo kalt pol? En zijn Hebreen die zeggen: Hegdoen, hij dat grote proces dat we gehad hebben, was het eigenlijk niet verstandig van ons. Om ons geloof te beijden, om een complete geloofsbeijdenis af te leggen ~~gr.~~ voor onze rechters.
Hebben we de rechters er eigenlijk niet mee gepraktiseerd. Met snappen zij van onze geloofsbeijdenis toch het niet verstandig?
Dan zijn er een of elander Hebreen die elkaar tegenkomen op straat, op de heuvels die elkaar spreken. De een zegt: Hoje Zo is vanavond nog een samenkomst van de gemeente. O ja? Waar is de voorzitter, de kinkhoest van koning, wat behandelt Hij? Ik meen, ik geloof zeker meden dat ik het niet, hier ook al

eindijd niet geweet, maar ik geloof dat hij hemigis de koningen dat onze Heer de beloofde Messias is, ik geloof dat hij met ~~niet~~ het verstand of zijn kaak van Israels koning is! Hoe kinder is. ik geloof niet, maar hen jij soms ook niet alles zo moet??
En zo, zo is het heimelijk nabij gekomen die nacht, zo stil, zo onopmerkt als op een kamerzaamt de dans, maar kamt het aankomen?
Hier is het gekomen! Niemand kan het zeggen. Maar het is voorgedraagt, de koomheid, de geestelijke hulpeloosheid, de moeheid, de neiligheid, de vijandigheid. Geen kamer, geen enthousiasme. En ik meet dat de orthodoxe kerk en de Grieks Orthodoxe kerk ook mag op Paasmorgen heid, triomfantelijk overwinnend roept op de straten: De Heer is werkelijk opgestaan en aan Simon gezien!

Maar bij de Hebreën is het vreeselijke het over hemelse weg, niet dan zeer het ~~is dat~~ blijkt dof, niet overtuigend: Ik ben is waarlijk opgestaan, en zoals zoals iets ook vergemaakt. En van Simon gezien!

Dit is de achtergrond van de brief. Onze schrijver heeft niet een artikeltje willen schrijven, neen Nagelijks in de kranten kunt lezen: Hier zijn nu degen, daar zijn nu weer. Dat maakten nu meer dan dat maakt nu minder dan.

Neen de schrijver heeft meer kern hartig het eerste deel van zijn brief gerijt van onze grote barmhartige Hogepriester

De schrijver heeft wel schrik, ontstellende schrik te weg willen brengen, meer geen schrik zonder de grote troost. De schrijver is wel scherp. ~~uitnet scherp~~ wij zijn scherp maar tot onze

zetting. tot ons herontt. Wij zijn nu aan gewijd om de moeiteloosheid, dit moet meer, dat moet meer.

En hun onze tekst broeders e kinderen, en die begint bij het slot van Hoofdstuk 10 vers 39. daar heeft de schrijver niet de moeiteloosheid, doch poneert met grote stellig heid, met grote innerlijke bewogen heid ~~HH~~: Doch wij hebben niets te doen met malaligheid, dat is de geest penlaatheid, lafheid, van geestelijke hedonisme met een geestelijke onverschillig heid, wij hebben zegt de schrijver niets te doen met die redeneringe van vroeger e nu: de hoog hun niet altijd gesparmo staan, ja dat zijn onze onlijdelijke reactie verlangen Daar hebben we niets meer van doen, want dat is ondergang, dat is ~~onder~~ gaan, ten onder gaan dat is verderf. Neen het geestelijk geloof, geloof

dat redding, leven, eeuwig leven voor ieder hangt
dat geloof dat volhoudt, aanhoudt door het,
~~aan~~ de Hebreeën heeft hun broeders regt de schrijver
nu daarom zijn geblieven bijeen de verlorenen
bijeen de eindeloze verloren e. proeven, in het
laatste ogenblik. Niet vast klemmend aan hun
verhoogde Heer!
Zoo is komt de schrijver over dat het woordgeloof
is geworden tot Hoofdstuk 11, en daar
hunnij zo de schrijver dat het geloof dat de niet
lichamelijk niets anders is, dan niet vasthouden
aan God. Vast houden; alleen maar
vast houden aan God tegen lichter meten in.
Wilt U een voorbeeld? Voorbeelden?
Abraham, Ga van Uw vaderij af, ga op reis
ga zwerven, laat alles in de steek
Uw vader, Uw broers. Ga mij vinden Hebreeën 11

Maar schoon ontwerend, dat is het ook wel maar
laten we goed lezen hoe, dat hij als mensen
er eigenlijk On mogelijk zonden hoven plaatsen
Waar alle deuren verschoten hebben. Hier nog
een kind komen? Ik kom? Ik mij niet
Invalijk. Daar is het vast verschoten van de
Bo Te ons bare van Sara.

Hoe zal God uitkomen dat? Maar Sara
met Israel is een prachtvoorbeeld. Maar
wordt verraden door zijn eigen broeders, blijft
Van dit on mogelijk ~~dat~~ ja hoofdstuk 11 tot de zonde
toe gemaakt.
Geloof dat zegt is vasthouden niet aan klemm
Drieën tegen de hele wereld in, aan God.
Wat blijkt dan het Daarom dan is weer
Dat is een zeer dringende oproep, een zeer
ernstig appel te midden van onze half heid
Kom over eind, kom tot activiteit. Sta op.
Want het gaat om de kwak van het Evangelie, om het
geloof zijn, Mijn Christen zijn, Denkt Uw goed om is
geen enkel ogenblik, een halve aangelegenheid
Het is dagelijks meer opnieuw een opkomende kwak!

Daarom dan: laat ons gebroeders, een lankaamd
zeer hardig vereenigt dan springen:
Het wijst ons naar onze weg door het leven
Het zegt ons: de levensweg is een zeer strakke,
zeer gevaarlijke weg.
En ze volgt het hele van het stadion, van het sportveld,
de dreuren op de tribune, en die allen hebben
iets in hun hand, het een een geregeld stuk
in hun handen, een getuigenis van God ~~ontvangen~~ verkrijgen
~~ontvangen~~, een van God erkend en gewaar-
merkt getuigenis n.l. op hun geloof.
God heeft die allen gezegd: Doordat ik allen
zich aangeklemd hebt aan God, nu zijt gij
Gods pleegkinderen. Henoch was Gods welge-
behagelijk. God heeft het Hem zelf getuigd.
n.l. door zijn geloof. door zijn wandeln met
God, dat wandeln met God is: het zaan moment
tot moment God past houden.
Dat is de wolk der getuigen: Wij allen zeggen
met dat getuigenis: Hebreeuw, Christen van alle
eeuwen: Wilt U pilsten ontgaan, Houdt dan
vast aan de Zetenwaarn, ook al spreekt alles ertegen.
De Wolk der getuigen zijn alle een atleten, allen
hebben die afmoetende lange moeizame baan gelopen
De kosten van die hele eintelbaan, we zien van de geestelijke
training, aantempaserlagen, ze kosten dat ~~5~~ mw zich in deze
sport ~~alles~~ ik alles moet ontzeggen. Maar ze kosten
ook van die kerelachtig, van één dingt zeroude zijn
alles gerichte op dat ene: Lontkrans, de kiezelsteen, de
Medaille.
Ook wij nu op de renbaan, en laat waar zijn we?
op het eerste? geeft Paulus die dan ook een raap: Ik heb
de loop baan beeindigt, ik heb het geloof bewaard
d.i. ik heb volgehouden daarom is mij weggelegd
Dan is er geen aprcep, geen appel meer
nodig

De Hebreeuw zijn weg maar op het midden of aan het begin dat kan, want ik de Boven regt de schrijven: gij had reeds al lezaars moet zijn ~~en ~~ ~~middelt~~ ~~tot ment~~

zijn en om maken U de meest fundamentele geloofs begrippen weg lij gebracht worden

En paar paar staan zij: Staan wij misschien ook niet voor nieuw hiep der nieuw? zijn wij misschien ook niet op een dood punt gekomen?

Laten we ons weer kenleiden meester Hebreeuwsbrief op een dood punt.

Dat schijnt: lazerend, lopen eenzaam, stomme de strijd aan het korintrijk lent dit niet, dit trage, dit labre. hopen, U hangt op een zenkeen, en zitt in een park

De bekondiging e.h. Evangelie is voor Paulus geen hef klibbery, geen hobby, geen vrijetijds bezeding. Maar het is grote haast, grote ~~met de~~ strijd, het is een zen leen, niets is Paulus te erg, niets is dierbaar veel als zijn ex landsdeelgenoten, want het gaat immers om het lichaam van Gods kinderen

hopen. Ja maar we raken iets aan de lijn aan ons hart. Dat weg, Dat weg, alleen weg, Laat dan, Laat Gaan,

Nu dat verklaart, Alleen dan weg maar

Dit U dan niet hier dat U de element weg van uw ~~alle~~ aegt de uitrijden last en de zonde. Dat is dat dan dit last, Dat is dat is de zonde. Welke zonde dan? die zo licht aan weg kleeft. Die zonden, die de Hebreeuw die wij niet zien, die zonde die zo verzedelijk, zo verschilig, zo heimelijk meerbeslaap

Maar dat is dat lopen die zen kan dan voor ons, voor U, voor mij? Om het kan zijn, dat het is: Evangelie verkondiging, luisteren, lijden ~~voor~~ voor de zaak van Christus, elkaar aan moedigen aan vaten, elkaar vasthouden, zich niet laten misleiden door de zonde tuegaan met vrymoedigheid tot de Hoogepriester, d.w.z. bidden, bidden zonder op houden U lees dit alles verder in de Hebreenbrief

En we mullen dit alles met volhardyng daen. Volharden dat is volhouden daarmeten, niet kunden, standhouden b.v. tegen over hun die meer voor richtig met groot overlez tot afval beweegt: de Satan. Die sonst begint met het uitspuwen van zuurige betere tijden

Volharden dat is volladen, volactie ~~vermogend~~ ~~pasderend bannd~~, Maar het is ook hijzaamheid wat de vrede Staten verbaling heeft, ~~de~~ Volhardyng is ook dulden verdragen, dragen.

Het is dulden, daar waar de ~~schreeuw~~ roepen: Waar is nu Uw God, daar waar de spotters dit vreemde lachten op God, dit on verklijk vreemde daarna vastvoeden aan God, horen, dan blijft Israel wachten, ~~wacht~~, ondanks wachten op den Heer. Zeeklk maar van Hoofdstuk 11. Heel Jericho is elke morgen op de muren aanwezig en ~~glimlacht~~ lacht over deze koeit verbonde dwaasheid, hoont, spot, lacht. ~~Maar geen Israel wacht duldend op den Heer.~~ Israel houdt volhardend altijd vast aan de opdracht: Trek om de muren ~~maar~~ en geen Israel wacht duldend op den Heer.

Zij zullen met volhardzing lopen. Zij waren reeds herhaaldelijk eenmaal gekomen. Nu waren gedaald en er is geroepen volhouden, tanden opeenhaar, maar toch toch is er plotseling ondanks in ons iets gebeurd.

Ik kan niet meer, Ik kan niet meer.

Hoe lucht tegen zijn vriendelijk geschreeuwd bij al het roepen om volhouden. Hoe lucht gekermd ~~gekermd~~: Wat wat is mijn kracht dat ik hopen verwachten zou? Is mijn kracht mijn uithoudingsvermogen, mijn energie zoons van Heer??

Ik kan het niet volhouden in het lijden, in het bereid niet ontdekken? Moet het lijden, hetlicht en zich, op zich zelf kenkomen, goed zijn??

Ik kan niet meer, Ik zie de kraam niet meer Ik kapitaliser, ik ga naar deze kaam af ~~moet ik blijven lijden zoeken hetkaam~~

Moet ik blijven lijden naar het lijden naar het bereid dat ik op deze kaam ontmoet. Is de meetkoop van het dal? is deze gloeiende kaam het dal? Maar waar is de einde stroep? Is er niet een, niet heel ouden eenzelfde hoed kaam. Is er niet ergens een woord van bemoediging een woord aan Israel.

Tijdens ~~Op~~ onze (levens)weetbaan is er geen tijd, geen gelegenheid meer om terug te zien en is alleen maar een tijgend voor uit zien naar de finish, naar de eindstreep.

Want daar zijd in onze tekst een figuur op een witten gien brom, we worden niet aangezwaard met een brom. Bij ~~aan~~ het einde, bij de eindstreep zijt een mens op, die geen flauw brom daar op de tribune, bij de poldergetrijen!

Maar Is deze figuur bij de eindstreep dan geen mens? reeds bij allen, reeds bij allen? Heeft deze mens inel heel van ons soortgelijk stijde beiden om er te komen?

Deze mens bij de eindstreep is de bemoediging, de aanmoeding, de versterking in eigen persoon!

En de schrijver zegt ons vermanend bemoedigend, vol troost, vol verlangen toe!

Kijk niet naar het Kleed, naar het heel meer al het lijden opte levensbaan. Wendt U ogen daarvan af. Richt Uw blik meer die figuur meer die Mens daar bij de eindstreep. Want die Mens is de Mensjezus, Jezus de Hogepriester, die ons kostbaar, ons zijn, ons leven, onze levensweg, onze aanvechtingen, onze moeiteit uit eigen ervaring kent. Jezus daar aan het einde der baan wordt beiden, leider, Heer, Meester van het geloof gemeend n.l. van dat geloof waar hogepriesterlijk van spreekt, dat zeer kondende zeer van bleven de geloof. Op deze levensbaan vol aanvechtingen vol inzinkingen, vol twijfelmoedigheid, vol dreiging vol leed zullen we blijven, zullen we zien naar het Meesterlijke voorbeeld, naar het voorbeeld van de Meester. Wie zullen blijven opte volharding op het vast houden, volhouden, op de troon van de Meester. Hierover heeft de schrijver in hoofdstuk

de Meester, die zijnen zijn dagen in het vlees
geleden, geworsteld, gebeden heeft en in
perkement is geworden, ~~niet uit zijn angst~~.
en zo heeft hij hoorend zijde Woord van, n.l. de
Woord Gods, gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen
hij heeft geleden. Dat is de mens Jezus!
die van uur tot uur, van stap tot stap
van de ene beslissende ontmoeting, tot de
dizelfde daarop volgende andere even beslissende
gekomen is de hand van zijn Vader aangehouden
heeft. Ook Christus had een baan, een
weg, een levensweg voor zich. De weg voor
de vervulling van zijn taak, om broeder
van de wil des Vaders. Dat is alles in het werk
gesteld Christus van deze baan, van deze weg
af te dringen, de demonen, de Schriftgeleerden
de discipelen, zijn broers, en zo Christus
heeft in grote stijl zich vast gehouden aan de
Vader. ~~Vader~~ Moet ik zeggen, heeft
Christus in grote ontzaglijk gevecht, bezeer
pestlos strijd met deze, maar hoorde hem ik
innerlijk in deze uur gekomen. De ontzaglijke zich
hoorde overslagen, werd overwonnen door de afgrond,
door de dood zijn leven af te leggen. Christus gaat
aanvaardend, dulden met volharding verder,
voortzwerft tot aan de stijl in Gethsemane, tot
het aanzien van de drinkbeker. En nu gaan we eerst
goed zien hoe volharding is. Christus neemt het
kruis op zich, bidt het op, blijft eronder,
blijft er buigend, strijdend, dulden onder, en
LOOP NIET WEG.
En als Woord Christus verleiden des Geloofs gewonnen
Christus heeft dit volhouden volmaakt,
perfect, ten einde toe gedoend, gedoend
~~ten einde toe~~, tot het VOLBRACHT

de Schande niet aanhoort. De Schande dat is die immense smaad, die hoon, die niet richt op het meest essentiele, het meest persoonlijke van Christus leven: Christus pretend de Redder der wereld te zijn, wordt niet gezoefen als de Redderlose

Daarom heeft Christus bevrijdt d.i: Eerlijkheid heeft d.i: Der ontvangen. Christus heeft aan het einde der baan, juichend, triumferend ~~over~~ gezoefen: Vader ik heb U verheerlijkt. Ik heb Het Alles gedragen, Vader Ik heb Daar voorover. Jezus de zoeven meest ons, bij ons, voor ons, heeft in de Hebreeuwen brief een dierd aanzet. Jezus de zoeven ist Sieger, Jezus, Daar winnaar De aanklacht is van de Hebreeuwen, van ons verschuiven naar Jezus. Er is een aanklacht verschuiving van hen die aangesproken moeten worden naar Hem op wien geen enkele aanklacht de kracht meegegeven te worden. Is dat niet juist? Hebben we gevraagt ons te ook Christus ~~[illegible]~~ aanspreken? Neen! Neen! Jezus Christus is niet alleen Voorbeeld van de Volharding. Christus is ook het fundament. Jezus ook het volkomen Voorbeeld van ons Voorder Hem is Kinderen. De Schrijver roept ook ~~in~~ volg zeer ernstig, zeer dringend blijven vermanen, in grote herstocht: Gij hebt nog niet tot Bloedens toe geworsteld, heeft toch heeft toch niemand achter uitgaan in de geweldige heeft toch niemand niemand zo onverschillig reageren als Eenen, die naar een Koopje zijn

Dat geloofd wordt, wordt bewaard blijft.'
Dat mag zeggen. Die zijn gedoopt zijn,
die zijn bekend zijn met het Evangelie
die alles alles meer van zijn Grootvader
Abraham, die dat dan, op het moment
van die honger, niets kon schelen.
Jezus maakt het niet, ~~om~~ hebben hongen.
Vandag, luisteren naar het Evangelie,
kunnen naar het goede woord Gods?
Ja maar vandaag schijnt de zon, vandaag
heb ik een vrije dag, vandaag ga ik ~~wandelen~~ wied

Ik moet ons meten gemeente van de schijnen
enkele hoofd dachten terug. Gerucht heeft
~~gebleven dat~~ Laatstelijk: Dit mag ik niet Hebreeuw
kan niet, bedoeld niet. Dat ik mij ogen
toe gaat sluiten, toe gaat sluiten terwijl dan

ogen mensen open gegaan opengegaan over
d.t. Nieuwe Testamentische lied: Alles Alles
goed is, goed is ~~in het geweest~~.

Bekend gewoon met het Evangelie is opde
meeste kaas staan. Vandaag we de onze kaas
nog meer opzoeken? Dat kan kan niet
Daar mag we Petrus niet ons maken
Daar mag we Petrus niet zien
Valhoeden Pol hoeden. Het is beslist niet
mischien beter staan: Dat mogen wij wel eens
een preken. Dat is niet Petrus woord tot Jezus:
Al mogen ze er allen van af gaan, ik niet.
Niet onze bereidheid met Hem in de gevangenis te
gaan is het eerste: maar het geloof van Christus
Ik heb voor U gebeden, dat U geloof niet terwijl

Wend U naar onze welbehagen ons volbrenge
is?

Dat is het meest weste gebed:

Zij worde bekeerd
Jezus bidt voor ons.

Amen.